

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

w obecności Protokolanta: starszego sekretarza sądowego Anity Szczepanik

przy udziale oskarżyciela publicznego Kingi Manowiec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24.10.2019 r.

sprawy M. K., syna H. i S., urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że w okresie od 20 września 2015 roku do 20 stycznia 2016 roku w P., województwo (...), będąc zobowiązanym do działania w imieniu i na rzecz, jako członek jednoosobowego zarządu spółki będącej płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych – (...) Sp. z o.o. (NIP: (...), KRS: (...)), działając z wykorzystaniem takiej samej sposobności nie wpłacał w terminie do dnia 20 następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rzecz Urzędu Skarbowego w P., podatku pobranego od wynagrodzeń wypłacanych pracownikom za:

- sierpień 2015 roku w kwocie 399,00 w terminie do 20 września 2015 roku
- wrzesień 2015 roku w kwocie 435,00 w terminie do 20 października 2015 roku
- październik 2015 roku w kwocie 169,00 w terminie do 20 listopada 2015 roku
- listopad 2015 roku w kwocie 169,00 w terminie do 20 grudnia 2015 roku
- grudzień 2015 roku w kwocie 231,00 w terminie do 20 stycznia 2016 roku,

czym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 1403,00 zł,

to jest o czyn z art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

I. oskarżonego M. K. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na mocy art. 77§3 k.k.s. wymierza mu karę 300 (trzystu) złotych grzywny;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. G. kwotę 442 (czteryście czterdzieści dwa) złotych 80 (osiemdziesiąt) groszy tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu;

III. zwalnia oskarżonego M. K. od ponoszenia kosztów sądowych ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

II W 721/19

UZASADNIENIE

Urząd Skarbowy w P. oskarżył M. K. o to, że w okresie od 20 września 2015 roku do 20 stycznia 2016 roku w P. województwa (...) będąc zobowiązanym do działania w imieniu i na rzecz jako członek jednoosobowego zarządu spółki będącej płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych – (...) sp. z o.o. (NIP: (...), KRS: (...)), działając z wykorzystaniem takiej samej sposobności nie wpłacał w terminie do dnia 20 następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki na rzecz Urzędu Skarbowego w P. podatku pobranego od wynagrodzeń wypłacanych pracownikom za:

- sierpień 2015 roku w kwocie 399,00 zł w terminie do 20 września 2015 roku,
- wrzesień 2015 roku w kwocie 435,00 zł w terminie do 20 października 2015 roku,
- październik 2015 roku w kwocie 169,00 zł w terminie do 20 listopada 2015 roku,
- listopad 2015 roku w kwocie 169,00 zł w terminie do 20 grudnia 2015 roku,
- grudzień 2015 roku w kwocie 231,00 zł w terminie do 20 stycznia 2016 roku,

czym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 1403,00 złote,

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 77 § 3 kks w zw. z art. 77 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. K. prowadził działalność gospodarczą w spółce (...) sp. z o.o. polegającą na handlu artykułami farmaceutycznymi, medycznymi i kosmetykami, która zatrudniała pracowników. Od 4 września 2015 roku M. K. został wpisany w Krajowym Rejestrze Sądowym jako prezes zarządu spółki. W okresie od 20 września 2015 roku do 20 stycznia 2016 roku nie wpłacił do Urzędu Skarbowego w P. zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za sierpień 2015 roku w kwocie 399,00 zł w terminie do 20 września 2015 roku,

za wrzesień 2015 roku w kwocie 435,00 zł w terminie do 20 października 2015 roku,

za październik 2015 roku w kwocie 169,00 zł w terminie do 20 listopada 2015 roku,

za listopad 2015 roku w kwocie 169,00 zł w terminie do 20 grudnia 2015 roku,

za grudzień 2015 roku w kwocie 231,00 zł w terminie do 20 stycznia 2016 roku. M. K. nie był dotychczas karany. Nie jest obecnie znane jego miejsce pobytu.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą dowody w postaci: zawiadomienia o naruszeniu przepisów – k. 1, listy zaległości podatkowych – k. 2, 5, 63, 115, karty kontowej – k. 3-4, 61-62, deklaracji o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy – k. 57-60, danych z Krajowego Rejestru Karnego – k. 141, wydruku z Monitora Sądowego i Gospodarczego – k. 157-159, wydruku z Krajowego Rejestru Sądowego – k. 166-170, ponieważ dowody te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała skutecznie ich wiarygodności.

Wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości, ponieważ nic nie wskazuje by nie był świadomy swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucany oskarżonemu czyn polegający na dwóch lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności nie odprowadzania zaliczek na podatek dochodowy wbrew obowiązkowi leżącemu po stronie pracodawcy czyli płatnika składek na podstawie art. 38 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych, od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za poszczególne miesiące w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym je pobrano, przy uszczupieniu podatku dochodowego od

osób fizycznych nie przekraczającym zgodnie z art. 53 § 3 kks pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia stanowi wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 77 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd wziął pod uwagę, że jako jedyny udziałowiec spółki oskarżony miał pełny wpływ na regulowanie zobowiązań i jako jedyny odnosił korzyść z niepłacenia zaliczek na podatek, a jako okoliczności łagodzące stosunkowo krótki czas nie odprowadzania składek i dotychczasową niekaralność za przestępstwa. Biorąc od uwagę powyższe okoliczności sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu, która przez swą dolegliwość spowoduje, że oskarżony nie popełni więcej podobnego czynu.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k., ponieważ wobec niemożności ustalenia miejsca pobytu oskarżonego egzekucja tej należności może wiązać się wyłącznie z kosztami bez perspektywy ich odzyskania przez Skarb Państwa.